

Vršovice 25.12.2012

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, vítám vás všechny na bohoslužbě na Hod Boží vánoční apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Píseň: 273 sl.1 Zvedněte brány svrchků svých

Introit: Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží.

Píseň: 281

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, přicházíme dnes s velkou vděčností. Přicházíme, abychom se v důvěře v Tvé Slovo nechali ujistit o tom, že jsi přišel za každým člověkem v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Děkujeme, že se znovu smíme těšit na připomenutí Tvé cesty. Toho, že vede za všemi odstrčenými, zmatenými, hledajícími. Děkujeme, že smíme věřit, že přicházíš i do své církve. Za námi, kteří se místo statečného vyznání všelijak strachujeme, kteří váháme tváří v tvář všelijaké lidské nouzi, kteří se stále dohadujeme o smyslu Tvého příchodu na tento svět, o smyslu Tvé cesty, o smyslu kříže a vzkříšení.

Děkujeme, že Ty nás uprostřed naší bídy pozvedáš a zveš ke svému stolu spolu se všemi lidmi. Děkujeme za dnešní zázrak naděje. Amen.

Čtení: Iz 1,1-11

Píseň: 292

Text: Mt 1,18-23

Haleluja. Hospodin se na své milosrdenství rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. Haleluja. (Psa 98:3 CEP)

Moc se těším, že si dnes připomeneme Boží jednání v lidských životech. Nechci utíkat z reality kolem nás, chci se naopak podívat na náš život velice reálně z biblické perspektivy. Chci sobě i nám společně připomenout právě dnes, že Bůh jedná. Právě pro všechny ty, pro které vánoční svátky nejsou příliš radostným obdobím. A pro které mají ti mocní jen upozornění, co všechno dělají chybně, co by všechno ještě měli udělat, protože jejich bídná situace je stejně jejich vina. Pro všechny, kteří nemají domov, protože ho museli opustit a utéct před válečným konfliktem, před řáděním totalitní moci či fanatických bojůvek.

Do toho zaznívá, že uprostřed toho všeho existuje Boží cesta. Izajášova

slova přichází v okamžiku úžasu nad mocným zvratem v politické situaci. Ale to je vlastně málo - to, co se stalo, byl zázrak, se kterým si dodnes historikové nevědí rady. Jeruzalém byl obležen mocnou asyrskou armádou, obležen výsměchem a útoky na to, co bylo Božímu lidu nejbližšího. Skutečně nešlo jen o zvrat, ale o záchranu, spasení uprostřed všeho, co chtělo a chce zničit život.

Izajášovo slovo je zajímavé. V předchozích kapitolách jasně slyšíme, že to, co se děje, to špatné, negativní, není náhoda. A není ani vinou někoho druhého. Izajáš jasně mluví o tom, že Asýrie je nástrojem v rukách Hospodinových. To je velice náročné vyznání, svědectví. Snadno zneužitelné, riskantní, ale nesmírně důležité. Zažíváme to sami v našem světě. Ty události, které vlastně skutečně nemůžeme ovlivnit, nám jakoby nahrávají, abychom vše sváděli na druhé, na osud, na Pána Boha. Vždyť co je to za Boha, že to dopouští?! A přece právě slovo proroka Izajáše nám otevírá pokorný pohled na nás samotné. To, co se děje, je i naše odpovědnost, ne jenom těch druhých. Politiků, šéfů, představitelů církví. Ne, my jasně slyšíme, že i naše postoje, naše mlčení nebo naopak naše slova ovlivňují atmosféru kolem nás a tak i dění v našich rodinách, v práci, ve společnosti.

A když toto přijmeme, pak se otevřeme i slovům o tom, že Hospodin, Bůh Izraele otevírá naději i v těch nejbezvýhodnějších situacích. Izraelci slyšeli, že Hospodin pošle svého krále. „I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.“ (Isa 11:1 CEP) Už pouze kořen zbývá z království, už je vše zredukováno na dřeň - a najednou vzejde proutek. Bůh jedná. Ta slova, která slyšíme, jsou prodchnuta Božím duchem. Čtyřikrát slyšíme, že a jaký duch spočine na tom, který přichází. Duch moudrosti a rozumnosti. Tento nový král naplní všechno to, v čem Boží lid selhával. To zřetelně slyšíme na počátku knihy proroka Izajáše. „Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. Pojdte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.“ (Isa 1:17-18 CEP) Právě toto bude nový král schopný uskutečňovat. Protože bude prodchnut bázní Hospodinovou. A z toho bude vycházet vše ostatní. Bude uskutečňovat život v zaslíbené zemi, v tom Božím království.

Jak to tedy bude vypadat? Není divu, že vzápětí po těchto slovech konkrétní naděje přichází mýtický obraz, který máme tak rádi. Všechny ty

protipóly, které prostě nejde dát dohromady. Vždyť to odporuje naší zkušenosti. A malý hoch je bude vodit. Kojenec si bude hrát v blízkosti symbolu zla, v blízkosti hada, dokonce baziliška. A nic se mu nestane. Tento obraz vypadá jako nesplnitelný sen. Pro všechny časy, pro všechny úseky lidské historie, které jsou naplněny arogancí moci a utrpením bezmocných. O to víc, že je to obraz, tak to působí jako pohádka. Ale po pravdě, ani ta první část o králi, který bude prodchnut bázní Hospodinovou není o nic víc reálnější.

Jestliže - nevezmeme vážně Boží cestu, Boží jednání. Jestliže se dnes spolu s mnoha dalšími poutníky nevydáme do Betléma, abychom pozdravili narozeného Krále. Jestliže v Betlémě nevezmeme vážně Boží cestu, která končí křížem a vzkříšením. Jestliže nevezmeme vážně toho Božího krále.

Ale v okamžiku, kdy se kolem sebe začneme rozhlížet skrze tuto Boží skutečnost, objeví se nám před očima Boží království.

Uprostřed zklamání, úzkosti z dalších rozpadajících se manželství, uprostřed samoty, uprostřed násilí a zvěle nebo tragikomického „vládnutí“ společnosti, se nám otevřou lidé, věci, události, kterých jsme si před tím nevšíмали. Spolu s Josefem, před kterým se objevila nenadálá a šokující zpráva, že Marie čeká nemanželské dítě, smíme i uprostřed negace vnímat skutečnost, že Bůh je s námi.

A jsou to drobnosti - před několika dny krásný koncert kapely The Tap Tap. Kapely vytvořené mladými lidmi se zdravotním postižením z Jedličkova ústavu. Byla to laskavý výsměch lidskému sobectví, které se soustřeďuje na pofidérní informace o konci světa a vlastní záchranu, místo aby vnímalo lidi kolem sebe. Projekt Mikuláše Vymětala, který rozjel minulý rok - dárky pro romské děti od dětí žijících v zajištěném prostředí. Tato sbírka bude od příštího roku zaštitěna celou církví. Trvalý a nenápadný boj středisek Diakonie o možnost být pomocí lidem, kteří jsou na okraji společnosti. Vzpomínám na páry, které jsem směl v minulém roce oddat, na děti, které jsem směl pokřtít. Najednou vidíme zázraky, které si nezadají ani s tím Izajášovým kouzelným obrazem smíření. Ano, je toho mnoho, co nás děsilo a děsí. Ale ve Izajášově svědectví se nám otevírá pohled na Ježíšovo narození. Na ujištění, kterého se nám v něm dostává.

Immanuel, Bůh s námi. Bůh přichází za člověkem, jedná v našich životech. A proto to základní, na čem smíme a máme stavět je ta prostá věta z dnešního 1. čtení: „Bázní Hospodinovou bude prodchnut.“ To je základ života, jak nám o něm svědčí Ježíš z Nazareta. V tom je i naše

budoucnost. V tom je budoucnost stvoření, právě k tomuto vyznání mají přicházet národy, všichni, kdo se ztratili jeden druhému i sami sobě, všichni, kdo zabloudili v naší tak nepřehledné době.

Amen.

Píseň: 285

Vyznání vin: Slyšeli jsme ujištění, že nejsme sami. Že nás Pán Bůh neopustil. Že není pravda, že by byl mrtev a víra v jeho dobrotu a milost patří minulosti. Smíme svědectví o Jeho přítomnosti přijmout a radostně mu děkovat a odevzdat mu své životy.

Pane Bože, děkujeme, že jsme směli slyšet slovo o naději, svědectví, že o cestě, kterou jsi pro nás otevřel v Ježíši Kristu. Děkujeme, že smíme vědět, že tato cesta je připravená i pro nás. Děkujeme, že jsme o tom ujištění ve svém křtu a že nám dnes nabízíš posilu ve svém hodu lásky. S úžasem a vděčností vyznáváme, jak nezasloužené je Tvé pozvání. Chceme před Tebou nyní vyznat všechno to, co nás tíží a co staví hradbu mezi nás a Tebe a mezi nás navzájem.

Vyznáváme před Tebou svůj hřích. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechn hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Smíme přijmout jako odpověď svědectví o Boží milosti: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3:16

Pozdravení pokoje: V radosti z této Boží odpovědi, v radosti, že smíme přijmout Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme se i my podarovat a navzájem si podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Eucharistická modlitba: Svatý Pane, všemohoucí Otče, věčný Bože, chceme Tě vždycky a všude chválit a děkovat ti, skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Jeho jsi zaslíbil jako Vykupitele nám, ztraceným lidem.

Jeho pravda je světlem hledajících.

Jeho svatost s tebou smiřuje hříšníky.

Naplnil se čas,

poslal jsi toho, který byl zaslíben,

již nám září den vykoupení.

Proto se radujeme z tvého zaslíbení a tvé věrnosti.

Spojení s proroky

a se všemi,

kdo očekávají tvé království,

se připojujeme k chvalozpěvu tvých andělů

a vyznáváme ke tvé cti:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z

mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
308 Jezu Kriste, štědrý kněže
462 Ej nuž lační, žízniví_

Pozvání: Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla."
Zjevení Janovo 19:7.8a

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Slovo při propouštění:

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.
Jan 1:14

Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.

Lukáš 2:11

Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy.

1 Timoteovi 3:16

Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého. Bohatě na nás vylil svého Ducha skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě, k němuž se upíná naše naděje.

Tt 3:4-7

Píseň: 294 Ó křesťané všichni

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.

(Phi 4:4-6 CEP)

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

(Phi 4:7 BKR)

Píseň: 286